

Τι θα γίνω άμα μεγαλώσω

Του Πάνου Χατζή, Φυσικού 30/01/2011

Η γενιά του μνημονίου, οι σημερινοί έφηβοι δηλαδή, καλούνται να απαντήσουν σ'ένα σημαντικό γι'αυτούς ερώτημα, έχοντας δυστυχώς ελλιπή δεδομένα. Οι άγνωστοι είναι περισσότεροι από τις εξισώσεις. Κορεσμός επαγγελμάτων, τελευταία και άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, οικονομική κρίση και «Καλλικράτης» σε κάθε τομέα. (Λες και δεν υπήρχαν άλλοι Έλληνες για δυσφήμιση του ονόματός τους). Θυμάμαι όταν ήμουν μαθητής, καθηγητής μου να λέει ότι δεν υπάρχει άλυτη άσκηση. Άνθρωπος τη σκέφτηκε, άνθρωπος μπορεί και να τη λύσει. Και όντως είχε δίκιο. Εδώ όμως τι γίνεται. Ποια είναι η λύση; Ποιος άνθρωπος μπορεί να τη δώσει; Ο ερευνητής-σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού; Οι γονείς; Ή ο ίδιος ο υποψήφιος;

Ο ερευνητής αξιολογεί σύμφωνα με μια βάση δεδομένων, αναλύει την αγορά εργασίας και ενημερώνει γενικότερα για τη φύση κάθε επαγγέλματος και τις προοπτικές του. Όμως η βάση δεδομένων, ήταν περισσότερο αξιόπιστη τα προηγούμενα χρόνια. Το σφάλμα ήταν μικρό, λόγω της εγχώριας και παγκόσμιας οικονομικής και κοινωνικής σταθερότητας. Τα δεδομένα σήμερα αλλάζουν συνεχώς και με γρήγορους ρυθμούς, με αποτέλεσμα να αυξάνεται το σφάλμα. Βέβαια η γνώμη του έχει αξία, διότι με τη συνεχή έρευνα και την κατάρτιση του, έχει σαφώς καλύτερη εικόνα.

Οι γονείς από την άλλη ως πιο «έμπειροι» των παιδιών και θέλοντας το «καλό» τους, βλέπουν την επαγγελματική αποκατάσταση με διαφορετικά δεδομένα. Η εκτίμηση συνήθως είναι υποκειμενική. Συχνά είναι επηρεασμένοι από τη δική τους εφηβεία και ενημερωμένοι και αυτοί από την καθημερινότητά τους. Δυστυχώς καμιά φορά επικρατεί και η εκπλήρωση των δικών τους προσδοκιών. Έτσι το σφάλμα ενδέχεται να είναι μεγαλύτερο.

Ο ίδιος ο υποψήφιος, ο οποίος τελικά θα πάρει και την τελική απόφαση είναι ο πιο άπειρος, ο πιο μικρός (είσαι μικρός εσύ δεν ξέρεις), ο πιο προβληματισμένος και έχει και να διαβάσει... Στην ηλικία των 17 ίσως είναι η πρώτη φορά στη ζωή του, που

πρέπει να πάρει μια σημαντική απόφαση. Όχι, δεν κρίνεται το μέλλον του με την έννοια μιας πιθανής αποτυχίας ή λάθους επιλογής. Η λύση της επιλογής του επαγγέλματος είναι μια δύσκολη υπόθεση, που πολλές φορές βρίσκεται μετά από αρκετά χρόνια. Μετά από αρχικά σωστές ή λανθασμένες επιλογές, ακούγοντας ή όχι τους άλλους.

Όλα τα παραπάνω αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης με αφορμή την παρακολούθηση ημερίδας επαγγελματικού προσανατολισμού. Μέλος της συζήτησης και εγώ, απλώς μεταφέρω την αγωνία, την ανασφάλεια και κυρίως την άγνοια των μαθητών. Τη συζήτηση έκλεισε ένας μαθητής (και όχι εγώ ως μεγαλύτερος) λέγοντας «θα σπουδάσω κάτι που μου αρέσει, θα το κάνω με όρεξη για να πετύχω. Ο καλός επιβιώνει πάντα, παραμερίζοντας κορεσμούς επαγγελμάτων, οικονομικές κρίσεις και νόμους Καλλικράτη.» Τελικά ίσως όσο πιο μικρός και όσο λιγότερα ξέρεις, τόσο το καλύτερο.

(“Η ευτυχία δε βρίσκεται στη γνώση, αλλά στην απόκτηση της γνώσης”. Έντγκαρ Άλλαν Πόε)

<http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.anagnwstes&id=5033>